

เรื่องเล่าเราพลัง

นำเสนอเมื่อ : 30 ส.ค. 2551

เรื่องเล่าเราพลัง

KV การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

เรื่อง ส้มตำของนเรศ

“ครูครับผมอยากกินส้มตำ”
เป็นเสียงเล็กๆของนักเรียนชายคนหนึ่งพูดขึ้นขณะที่ดิฉันกำลัง
จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง พืชในท้องถิ่น ในชั่วโมงวิทยาศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ถึงแม้ว่าเรื่องนี้จะผ่านมานานหลายปีและเด็กชายเล็กๆคนนั้นเรียนจบจากโรงเรียน
ไปแล้ว
เสียงของเขาก็ยังอยู่ในความทรงจำของดิฉันตลอดเวลาและทุกครั้งที่เข้า
สอนนักเรียนในวงชั้นที่ 1
อยากคิดว่าแผนการเรียนรู้ที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วจะใช้ได้ดีเสมอไป
ทุกกิจกรรมจะต้องพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงและยืดหยุ่นอยู่เสมอ
ดังเช่นเรื่องของเด็กชายนเรศในวันนั้น
เมื่อเขาพูดขึ้นนักเรียนทั้งห้องหันไปมอง
โดยเฉพาะสายตาของหัวหน้าห้อง(ซึ่งเป็นคนเก่ง)และเป็นเด็กผู้หญิงที่
สามารถสั่งให้ใครทำอะไรในห้องได้ทุกอย่างเพราะได้รับมอบอำนาจจากครู
(ประจำชั้น) นเรศหนาแหม่งและพูดอ่อยๆว่า “ผมอยากกินส้มตำครับ”

ดิฉันนึกเห็นใจ สงสาร และชื่นชมความกล้าของเขา
คงจะหิวแล้วตัวผอมเล็กออกอย่างนั้น และนี่ก็เป็นเวลา
10โมงกว่าแล้ว(ส่วนใหญ่นักเรียนจะไม่ได้ทานข้าวเขามาจากบ้าน)ดิฉัน
ยิ้มและพูดว่า “ได้ค่ะ
ถ้าอย่างนั้นพวกเรามาช่วยกันตำส้มตำให้นเรศกินกันดีกว่านะ...ใครอยาก

กินบางอย่างก็มีขึ้น”ทุกคนหันมามองหน้าหัวหน้า
มองหน้าดิฉันแล้วยกมือขึ้นพร้อมกัน แถมหัวหน้ายกมือด้วย
เลยได้ยินเสียงใสๆที่บ่งบอกถึงความสุขในห้องพร้อมๆกัน
“ผม/หนูอยากกินครับ/คะ”ดิฉันก็สวมบทบาทแม่อุสมตำทันที
เอาช่วยกันบอกหนอยชีว่าต้องเตรียมและใสอะไรบาง ครก มะละกอ
มะเขือสอด(มะเขือเทศ) กุ้งแห้ง ถั่วฝักยาว ถั่วคั่ว(ถั่วลิสง)
ดีปลี(พริกขี้หนู) มะนาว กระทียม น้ำตาล น้ำปลา แถมขาวเหนียว จาน
ช้อน น้ำ ดิฉันรีบเขียนชื่อเหล่านี้ลงบนกระดานดำ
แค่นี้ก็พอแล้วที่จะทำให้นักเรียนเรียนรู้เรื่อง พืชที่มีในท้องถิ่น
หลังจากนำเสนอต่างๆใส่ลงในครก(บทบาทสมมุติ) แล้วช่วยกันตำ ตักกิน
อร่อย เหมือนจริง นักเรียนสนุกและเรียนรู้เรื่องพืชได้อย่างรวดเร็ว
การนำคำมาเขียนก็ไม่ยาก ผลงานที่ออกมา คือภาพพืชที่มีในท้องถิ่น
พร้อมชื่อใตภาพ ดิฉันสามารถประเมินผลการเรียนรู้
นักเรียนผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ บอกชื่อพืชในท้องถิ่นได้ 5 ชนิด
จำแนกได้ว่าอะไรเป็นพืช
ถาดิฉันยังดีที่จะสอนตามแผนการเรียนรู้โดยไม่ปรับเปลี่ยน
เชื่อแนวกว่านักเรียนจะบอก เขียนชื่อและจำแนกพืชได้
คงต้องใช้เวลานาน และคงไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ทุกคน

จากเหตุการณ์ในวันนั้นทำให้ดิฉันระลึกอยู่เสมอว่า
การที่จะให้ผู้เรียนรู้เรื่องใดต้องให้เกิดจากความต้องการ
เมื่อได้เรียนตามต้องการหรือสนใจแล้วการเรียนรู้สิ่งนั้นๆจะประสบความสำเร็จ
ได้ไม่ยาก ดิฉันได้นำวิธีการทำนองนี้มาใช้เป็นประจำ
ส่งผลให้นักเรียน ป.1-2 มีความสนใจ
กระตือรือร้นในการเรียนและตั้งใจเรียนมากขึ้น

ผู้เล่าเป็นเจ้าของเรื่อง ความสำเร็จ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สนใจ
กระตือรือร้นที่จะเรียน เรียนรู้ตามความต้องการ วิธีปฏิบัติ
ขอความที่ชัดเจนใต